

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 9 oktober 2020
(OR. en)

2020/0160 (COD)

PE-CONS 31/20

TRANS 371
UK 30
PREP-BXT 14
CODEC 699

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT om bemyndigande för Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal som kompletterar fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/...

av den

**om bemyndigande för Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå
ett internationellt avtal som kompletterar fördraget
mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland
om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift
av en fast förbindelse under Engelska kanalen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ Yttrande av den 16 september 2020 (ännu inte offentliggjort i EUT).

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 oktober 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Genom fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen, som undertecknades i Canterbury den 12 februari 1986 (*Canterburyfördraget*), inrättades en mellanstatlig kommission med uppgift att utöva tillsyn över alla frågor som rör uppförande och drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen (*den mellanstatliga kommissionen*).
- (2) Fram till utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen¹ (*övergångsperioden*) är den mellanstatliga kommissionen ett organ som av flera medlemsstater anförtrotts uppgifter avseende järnvägssäkerheten när det gäller den fasta förbindelsen under Engelska kanalen. I detta avseende utgör den mellanstatliga kommissionen därmed den nationella säkerhetsmyndigheten i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798². I den egenskapen tillämpar den de unionsrättsliga bestämmelser som rör järnvägssäkerhet och, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797³, driftskompatibilitet hos järnvägar.

¹ EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 av den 11 maj 2016 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (EUT L 138, 26.5.2016, s. 44).

- (3) Vid utgången av övergångsperioden kommer den mellanstatliga kommissionen att bli ett organ som inrättats genom ett internationellt avtal mellan en medlemsstat, Frankrike, och ett tredjeland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*Förenade kungariket*). Om inte annat föreskrivs i ett internationellt avtal som binder Förenade kungariket innebär detta också att unionsrätten inte längre kommer vara tillämplig på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Förenade kungarikets jurisdiktion.
- (4) Ett internationellt avtal med ett tredjeland om tillämpningen av reglerna om järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet i gränsöverskridande situationer kan påverka ett område som i stor utsträckning omfattas av unionsrätten, och i synnerhet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/796¹ och direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798. Därför faller varje sådant avtal inom unionens exklusiva externa behörighet. Medlemsstaterna får förhandla om, eller ingå, ett sådant avtal endast om de bemyndigats att göra det av unionen i enlighet med artikel 2.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). På grund av beröringspunkterna med befintlig unionslagstiftning måste sådana bemyndiganden också beviljas av unionslagstiftaren i enlighet med det lagstiftningsförfarande som avses i artikel 91 i EUF-fördraget.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/796 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (EUT L 138, 26.5.2016, s. 1).

- (5) Genom en skrivelse av den 16 juli 2020 begärde Frankrike ett bemyndigande av unionen att förhandla om och ingå ett internationellt avtal med Förenade kungariket som kompletterar Canterburyfördraget.
- (6) För att säkerställa en säker och effektiv drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen är det lämpligt att bibehålla den mellanstatliga kommissionen som enda säkerhetsmyndighet med ansvar för hela den infrastrukturen. Med beaktande av att den fasta förbindelsen under Engelska kanalen har en särskild ställning, med en järnvägsförbindelse som innefattar en enda komplex teknisk struktur som delvis är belägen på franskt territorium och delvis på ett tredjelands territorium, är det lämpligt att bemyndiga Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal med Förenade kungariket om tillämpningen av unionens järnvägssäkerhetsregler på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen för att upprätthålla en enhetlig styrning av säkerheten, med förbehåll för vissa villkor.
- (7) Den mellanstatliga kommissionen kan fylla rollen som nationell säkerhetsmyndighet med ansvar för den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion, förutsatt att direktiv (EU) 2016/798 ändras och att vissa villkor är uppfyllda.

- (8) Den mellanstatliga kommissionen bör tillämpa samma regler på hela den fasta förbindelsen under Engelska kanalen. Dessa regler bör vara de relevanta unionsrättsliga bestämmelserna, och i synnerhet förordning (EU) 2016/796 och direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798, i ändrad eller ersatt lydelse, samt de akter som antas på grundval av dessa rättsakter.
- (9) I enlighet med Canterburyfördraget ska tvister mellan Frankrike och Förenade kungariket som rör tolkning eller tillämpning av det fördraget lösas av en skiljedomstol. Om sådana tvister ger upphov till frågor som rör tolkning av unionsrätten bör skiljedomstolen, för att säkerställa en korrekt tillämpning av unionsrätten, begära att Europeiska unionens domstol (*domstolen*) meddelar förhandsavgörande i sådana frågor och bör vara bunden av dess avgörande.
- (10) Det är nödvändigt att fastställa särskilda regler för genomförandet av unionsrätten på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Frankrikes jurisdiktion, för att säkerställa att unionsrätten genomförs korrekt vid varje tidpunkt och att kommissionen kan övervaka dess tillämpning under domstolens kontroll, inbegripet under brådskande omständigheter eller i fall då den mellanstatliga kommissionen inte följer ett beslut av skiljedomstolen. Därför bör Frankrike behålla rätten att agera unilateralt, när så är nödvändigt, för att säkerställa en fullständig, korrekt och snabb tillämpning av unionsrätten på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av dess jurisdiktion.

- (11) För att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd på de områden som omfattas av unionsrätten bör domstolar eller tribunaler som omfattas av artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ha exklusiv behörighet när det gäller invändningar från koncessionsinnehavare för och användare av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen mot den mellanstatliga kommissionens beslut.
- (12) De aspekter som beskrivs i skälen 8–11 bör återspeglas i de internationella avtalen mellan Frankrike och Förenade kungariket om den fasta förbindelsen under Engelska kanalen. Dessa internationella avtal bör i alla hänseenden vara förenliga med unionsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta beslut anger de villkor enligt vilka Frankrike bemyndigas att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal (*det kompletterande avtalet*) med Förenade kungariket som kompletterar fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen (*Canterburyfördraget*) vad gäller tillämpningen av järnvägssäkerhetsregler på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

Ett sådant internationellt avtal ska träda i kraft efter utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och ska uppfylla följande villkor:

- a) För att bibehålla en enhetlig styrning av säkerheten på hela den fasta förbindelsen under Engelska kanalen ska den mellanstatliga kommissionen, vad gäller den fasta förbindelsen under Engelska kanalen, säkerställa tillämpningen av de unionsrättsliga bestämmelser, så som de tolkas av Europeiska unionens domstol (*domstolen*), som är relevanta för de nationella säkerhetsmyndigheternas uppgifter i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv (EU) 2016/798, och i synnerhet förordning (EU) 2016/796 och direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798, i ändrad eller ersatt lydelse, samt de akter som antas på grundval av dessa rättsakter.

- b) Om en tvist som hänskjutits till skiljeförfarande i enlighet med artikel 19 i Canterburyfördraget ger upphov till en fråga som rör tolkning av unionsrätten ska skiljedomstolen inte ha befogenhet att besluta om en sådan fråga. I ett sådant fall ska skiljedomstolen begära att domstolen meddelar förhandsavgörande i frågan. Domstolens förhandsavgörande ska vara bindande för skiljedomstolen.
- c) När så är nödvändigt, i synnerhet under brådskande omständigheter eller om den mellanstatliga kommissionen inte följer ett beslut av skiljedomstolen, ska Frankrike behålla rätten att agera unilateralt för att säkerställa en fullständig, korrekt och snabb tillämpning av unionsrätten på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av dess jurisdiktion.
- d) Domstolar eller tribunaler som omfattas av artikel 19.1 i EU-fördraget ska ha exklusiv behörighet att besluta om överklaganden från koncessionsinnehavare för och användare av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen mot beslut som fattats av den mellanstatliga kommissionen i dess egenskap av nationell säkerhetsmyndighet i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv (EU) 2016/798.
- e) Det måste i alla hänseenden vara förenligt med unionsrätten.

Artikel 2

Frankrike ska regelbundet hålla kommissionen underrättad om förhandlingarna med Förenade kungariket om det kompletterande avtalet och, när så är lämpligt, bjuda in kommissionen att delta i förhandlingarna som observatör.

Efter slutförandet av förhandlingarna ska Frankrike överlämna det utkast till kompletterande avtal som tagits fram till kommissionen. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om detta.

Inom en månad från det att utkastet till kompletterande avtal har mottagits ska kommissionen fatta ett beslut om huruvida villkoren i artikel 1 i detta beslut är uppfyllda. Om kommissionen beslutar att de är uppfyllda får Frankrike underteckna och ingå det kompletterande avtalet.

Frankrike ska förse kommissionen med en kopia av det kompletterande avtalet inom en månad från dess ikraftträdande eller, om det kompletterande avtalet ska tillämpas provisoriskt, inom en månad från det att den provisoriska tillämpningen inleds.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
